

מימים ראשונים

אחרי ועידת ההסתדרות השנייה שהתקיימה בחיפה, הביא איתו חברנו המנוח מהרשק ז"ל, חברה חדשה - אסתר. היינו אז בירושלים בבית-הכרם. ספרו לנו שיש לה חבר וגם הוא יגיע בקרוב ובאמת בקרוב הגיע.

קרפ היה קודם נקבוצת יצחק לוי¹ לעבודה בכביש סבריה - צמח ואחר כך בחיפה ול- בסוף במסגד לעבודות צבוריות - כיום סולל-בונה.

גרנו אז באוהלים ועבדנו בבנין בבית-הכרם. קרפ הצטרף אלינו והתחיל ללמוד את מלאכת הבניה. כעבור זמן-מה התחלנו לשוחח בינינו בענין התישבות. היו כמה הצעות : איחוד עם גדוד העבודה שהיו גם כן בירושלים, יצירת קיבוץ ארצי ולעבור לחזרה, להתאחד עם "חבורת העמק" אבל מכל זה לא התגשם דבר ולבסוף הת- קטרנו עם עין-חרוד. שלחנו מספר חברים לטירה להכשרה בחקלאות ביניהם גם את קרפ. אחרי זמן חזרו אסתר וקרפ עם בנם הקטן שנולד סם. יום אחד הגיע אלינו יוסף ברץ והציע שנעבור לגטר. התקיימה שיחה באוהל הגדול שטימס חדר אוכל, והוחלט לשלוח שני חברים "לתור" את המקום ואת המסק.

קרפ, שהשתתף במסלחת לגטר, חזר משם מלא התפעלות והחלטנו לעבור. חלק חברים נסע תיכף, כי בגטר לא היו אנשים. קבוצת "הבסקירים" עזבה, נשלחו אנשים מעין-חרוד לעזרה לחיכו לבואנו. חלק מהחברים נסאו לסיים את העבודות שהתחלנו בהם ואחר כך עברנו כלנו לגטר.

בתור איש שיש לו ידיעה בחקלאות - מחוץ להיותו בהכשרה, הרי היתה להוריו בחו"ל חווה חקלאית - היה בין החקלאים הראשונים מקבוצתנו והתחלנו בראשונה בנטיעת פודס ואח"כ בנטיעת פננות.

קרפ היה תמיד בין הפעילים ונקבע כגזבר ובא-כח חוץ. היות והקבוצה היתה קטנה, הגזבר היה גם מרכז קניות והספיק גם לעבוד כמה ימים בשבוע במסק. כאשר עברנו לדלהמיה, קרפ לקח חלקו רב בבנין בחוזרו הביתה מהנסיעות. הרבה מכוחותיו ומרצו השקיע בהקמת הנקודה - אגדות.

לפני שנים מספר, עם התרחבות העבודה היה גזבר המסק ונמצא בעיקר בתל-אביב. אחרי כן עסק בעניני "אסד" נשלח גם לחוץ-לארץ לחיפוש שווקים לתוצרת בתי-החרושת מטעם ההתאגדות. בנסיעתו זו בקר גם אצל הברון רוטשילד, כי תמיד נהל את המשא ומתן עם פיק"א מטעם המסק.

בשנים האחרונות עבד במרכז החקלאי, טוב גזברות ולבסוף באיחוד וב"איגוד לביטוח חקלאי הדדי".

כל השנים היה פעיל במזכירות המסק וגם בהיותו מחוץ למסק היה ער לעניניו, הדריך את הגזברים וגם את המזכירים. עבודתי הרבה שנים במחיצתו ואם-כי ל- עתים היו לנו חלוקי דעות קשים בענינים כספיים ומסקיים, הרי זה היה על רקע

מסקי תמיד ללא כל נימה אישית ובצורה חברית.

בשנים האחרונות הרגיש עיפות והתחיל להתאונן. אבל, היה מתגבר וממשיך

לעבוד. בפעם האחרונה נכנס לבית החולים לבדיקות וכאן התגלה שהוא חולה

אנוש ואחרי ששה שבועות של סבל נפטר.

אבד לנו חבר יקר. אדם שהיה מקובל בחברה ובמוסדות וכולם כבדוהו והעריכו

מ. לוריא

אותו.

